

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol și întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan

Găsesc veghe în întâmpinarea Mea. Vin cu sfinții, vin cuvânt în carte și Mă scriu în ea cu venirea Mea cu sfinții, precum este scris să vin la sfârșit de timp, la sfârșit de credință în Dumnezeu a omului, căci am spus acum două mii de ani despre venirea Mea cea de acum și am zis: «*Când va veni Fiul omului va mai găsi credință pe pământ?*». O, dacă n-aș fi pus Eu, Domnul, dacă n-aș fi pus credință în venirea Mea în pieptul celor ce s-au strâns la gura cuvântului Meu când Mi-am întocmit cu Tatăl și cu sfinții această coborâre de cuvânt, aș fi găsit Eu credință care să Mă aducă pe pământ, așa cum era scris în Scripturi că vine Domnul și-I vor auzi glasul viii și morții?

O, pace ție, poporul Meu de fii ai credinței întru venirea Mea cea de ieri și cea de azi! Am avut un popor de fii credincioși acum două mii de ani când am așezat în ei împărăția Mea cea venită cu Mine ca s-o așez pe pământ cu cei credincioși, și am iarăși azi popor cu credință așezată de Mine în ei, căci Eu pot tot ceea ce voiesc, și poate și omul când Eu voiesc.

O, de câte ori vin la voi cu masă de cuvânt, fiilor, Eu vă aduc pe masă povețe și întărire de suflet, vă aduc mângâierea Mea, măi fiilor. Dacă trupul are nevoie de mâncare pentru viața lui în fiecare zi, tot așa are și sufletul nevoie de hrană proaspătă, căci Eu, Domnul, sunt cuvânt din veac și până în veac, numai să vrea omul să Mă aibă casnic cu el, căci Eu pentru Mine l-am zidit pe om, și l-am dorit pe el casă a Mea, templu pentru Dumnezeu l-am dorit pe el.

Am la masa cea de azi a cuvântului Meu, am ceată de mucenici și de apostoli pentru sărbătoarea cea din cer și de pe pământ a apostolului Ștefan, întâiul mucenic al credinței în venirea Mea cea de atunci, căci am venit atunci și le-am înnoit pe toate și am așezat în om pe Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, pe Unul Dumnezeu întru Treime lucrător și ziditor de om nou.

O, cum să-i fac pe oamenii care se pretind că-L au și că-L urmează pe Domnul, cum să-i fac să înțeleagă îndeajuns de ce am venit Eu atunci pe pământ trup și cuvânt, și de ce am venit acum cu rău de cuvânt ca să-Mi zidesc iarăși un popor ca și atunci, o mână de ucenici aproape Mie, o casă de fii credincioși cu care să cinez în zilele acestea și să-i învăț pe ei să spună după tot adevărul: binecuvintează intrarea sfinților Tăi, Doamne?

O, intru la tine cu sfinții, poporul Meu de azi al cuvântului venirii Mele de azi. Binecuvintez intrările și ieșirile Mele cu sfinții la tine și te învăț mereu învățătură proaspătă, ca să ia de pe masa Mea cu tine toți cei ce M-au aflat aici și iubesc hrana Mea și pentru ei. Mucenicul Ștefan are cuvânt mărturisitor. Vas plin de Duh Sfânt a fost acest apostol. Credință mare în învierea Mea cea de atunci a locuit în acest mărturisitor, iar credința l-a făcut locaș al Duhului Sfânt, locaș al lui Dumnezeu și al împărăției Lui în om, și fericit este el acum să mărturisească pe Domnul său la cei de pe pământ. Amin.

— *O, binecuvintează intrarea sfinților Tăi, Doamne! O, ce mare este slava Ta și a lor în nevăzutele Tale, Doamne! Deschizi cerul Tu Însuși și cobori cu sfinții Tăi și Însuși Tu grăiești între sfinți și le dai grai lângă graiul Tău. O, ce minune mare ai întocmit Tu în zilele acestea pe vatra neamului român, unde Ți-ai așezat acum cortul întâlnirii, pe poporul Tău cel credincios prin puterea Ta cu care l-ai zidit pe el popor al Tău acum, Doamne! Credință mai mare ca a noastră au aceștia de azi, căci noi cei de atunci popor al Tău am avut parte atunci de semne și de minuni mărețe și mult doveditoare și ajutătoare, până ce ne-ai umplut de Duhul Sfânt, după făgăduința pe care ne-ai făcut-o când Te-ai întors iarăși la Tatăl dacă Te-ai dat nouă deplin prin viața și prin moartea și prin învierea Ta, prin modelul cel ceresc al omului nou, cu care ai venit să-l pui față în față cu noi și să Te urmăm deplin apoi. O, ce mare minune a făcut Duhul*

Sfânt apoi cu noi, Doamne! Putere de sus ai pus în noi, iar noi Te-am mărturisit cu putere multă, și-i învățam pe toți așa cum Tu ne-ai învățat pe noi, cu putere multă, Doamne. Aveam peste noi pe întâii noștri învățători de după Tine, care ne împărțeau lucrul cel pentru noua Ta biserică, pentru adevărații Tăi închinători, al căror loc de închinare erau Duhul și Adevărul, precum Tu ai rânduit prin însăși gura Ta când ai vorbit cu femeia samarineancă la fântâna lui Israel.

Ai venit atunci să înnoiești omul, Doamne, și să-l faci pe el templul Tău, biserica Ta în care să locuiești, așa cum ai dorit la început când l-ai zidit pentru Tine pe om. O, Tu poți să-l înviezi pe om din păcat și să-l faci locaș pentru Duhul Sfânt, dar omul care-și zice că se face slujitor pentru Dumnezeu nu poate să-l facă pe om locaș al Tău, nu poate să stârpească păcatul din om ca să-l facă pe om împărăție a Ta, a Duhului Sfânt, Doamne, așa cum ai făcut Tu cu noi atunci, îmbrăcându-ne în putere de sus și dându-ne de lucru în urma Ta, spre dovedirea Ta de Dumnezeu adevărat, Care a venit de la Tatăl pe pământ pentru înnoirea omului, căci omul s-a ales de la început păcatului și nu Ție, Doamne, și s-a smuls atunci omul de sub mâna Făcătorului său. Toți ucenicii Tăi cei credincioși Ție am crezut atunci că Tu Te-ai îmbrăcat în trup și ai venit după om, Doamne, și ai fost oropsit de om dacă ai venit, dar Tu dacă ai murit ca omul, ai înviat apoi ca un Dumnezeu fără de moarte și ai biruit moartea și ne-ai dat apoi cerul de patrie, Doamne, și eram pe pământ mărturisitori plini de cer, eram cu cerul în noi, cu Tine, Doamne, cu Cel ce a făcut cerul și pământul, și așa am crezut noi în Tine atunci, și așa am lăsat credința să lucreze după noi peste fiii credinței, căci Tu până la sfârșitul timpului ești, și îmbraci cu putere de sus pe fiii credinței.

O, popor de fii credincioși ai Fiului lui Dumnezeu Tatăl, o, ce frumoși sunt cei credincioși Domnului! Puterea și lucrarea Duhului Sfânt locuiește întru ei, înnoire așează ei în oameni. O, frați iubiți, cereți Domnului înnoirea lumii. Nașterea din nou a lumii să vină pe pământ, căci Domnul a grăit că va veni aceasta și că noi vom lucra și că voi veți lucra. O, rămâneți cu putere sub Duhul Cel înnoitor cu totul, căci cele vechi trec cu trosnet, precum este scris, că nu poate Domnul pune vinul cel nou în vase vechi, și nu poate pomul rău să facă roade bune, căci omul se bizuie pe faptele sale, săracul, și se bizuie pe cele ce poate și el pentru Domnul și pentru el, dar nu știe să se jertfească deplin Duhului Sfânt și doririlor Lui.

O, e mare minune să poată Duhul Sfânt în om cu toată fața și puterea Lui, și se vede această după cât părăsește omul pe cele ale lumii în el, căci omul dacă dă să părăsească trufia, rămâne cu urme, fiindcă nu are călăuză omul, nu are cine să-l vegheze mereu și nu este deprins să stea sub veghe, sub plăcerea Domnului să stea. Noi, sfinții Domnului, ne rugăm pentru Domnul în om, nu pentru om în Domnul, și făceam așa pentru că Domnul poate, nu omul, căci omul își alege ce să poată și ce să nu poată și-I dă Domnului cât vrea, nu cât poate, și iată, plânge iubirea cea din cer, căci omul își are iubirea sa și I-o dă Domnului cu picățica, și noi plângem, și voi plângeți, că nu mai este credință tare și întreagă în om pentru Dumnezeu, și plânge Domnul după iubirea Lui în om, căci credință își face omul singur și își face altfel decât i-ar face Domnul credință. Dar voi cereți cu suspin Domnului să coboare pe Duhul Sfânt și să-l îmbrace pe om întru El așa cum pe noi ne-a îmbrăcat atunci, căci altfel nu poate omul pentru Dumnezeu și pentru om, nu poate ca Dumnezeu. O, fiți tari în credință, fiți statornici și stați strâns uniți în Domnul, căci El vă întărește cu ale Sale pe voi.

O, Doamne, ce minunat ești Tu întru sfinții Tăi! O, Doamne, întărește-Te în toți fiii poporului Tău de azi cu toate ale Tale, spre slava Ta, Doamne! Adu tot mai aproape vremea când Te vei lăsa descoperit cu toată taina Ta cea de azi pentru înnoirea a toate, Doamne. O, păzește-i de diavolul pe toți ai Tăi, Doamne! Duhul ascultării și al veghii sfinte unii pentru alții, pe acestea să le pui mereu peste ei. Duhul smereniei este cel ce poate să-l facă pe om purtător de Dumnezeu și împărțitor de iubire din cer peste oameni, o, Doamne. Focul credinței cea plină de statornicie, aceasta să se întărească în cei credincioși Ție. O, dă-le sănătate, dă-le pentru Tine, Doamne, dă-le sufletului și trupului, și dă-le lor darul împărțirii ca să Te împartă și să-i facă pe

oameni să Te iubească și să Te înțeleagă prin iubire, căci iubirea este în stare să-l facă Dumnezeu pe om dacă ea este de sus în om, și nu din om.

O, cât am vrea să stăm cu Tine aici fără de sfârșit de cuvânt, dar Tu ești milos, Tu ești cântarul cel plin de înțelepciune pentru toate, o, Doamne. Naștere din nou să așezi peste tot și peste toate, și pe deplin să așezi, și așa să-i tragi pe toți la Tatăl, precum cuvântul gurii Tale a făgăduit că se va împlini când vei veni. Amin.

— O, aceasta voiește să facă peste om cuvântul Meu cel de azi, mereu proaspăt rostit de gura Mea, de puterea și de lucrarea Duhului Sfânt Mângâietorul, o, sfinți iubiți ai Mei, purtați întru venirea Mea acum. O, mângâiați-vă de așteptare, că vin curând toate întru împlinirea lor. Amin.

Iar tu, popor lucrător de credință, întărește-te în lucrările credinței, căci cei credincioși sunt cei prin care Eu pot să împlinesc toate cele scrise în Scripturi pentru vremea cea de acum, care aduce prin multă lucrare veacul ce va să fie apoi cu toată veșnicia lui.

O, dați-Mi putere să fiu și să vin să împlinesc, fiilor! Fiți sculele Mele, cu care să-Mi pregătesc cerul cel nou și pământul cel nou spre vedere. Fiți vasele Mele, prin care Duhul Sfânt va lucra și Mă va arăta biruitor peste necredință și împlinitor pentru cei ce cu credință Mă așteaptă să vin, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2013/9 ianuarie 2014